

Αποδοχή της κομματικής βρωμιάς = εγκλωβισμός της συνείδησης

Γράφει ο Πολίτης Βάιος Φασούλας, 6 Ιουνίου 2007

«Ε, 'σεις εκεί πέρα! Αδέλφια, ξαδέλφια και ανίψια! Θυμηθείτε και ψηφίστε. Πείτε στις νύφες σας, γαμπρούς και συμπεθέρους και δώστε το μήνυμα σε φίλους, γνωστούς, γειτόνους και χωριανούς. Θυμηθείτε και ψηφίστε εκεί που ανήκετε. Διώξτε τα σκότη να περάσει φως. Τα αφτιά τα έχουμε για τους χτύπους τής καρδιάς Μην αλλάζεται τον ρου της - ΒΦ»

Μες στην αποπνικτική κομματική και προεκλογική αιθαλομίχλη, ξεκινήσαμε μ' αυτό το μότο για να δώσουμε κι εμείς το μήνυμά μας, μήπως, λέμε μήπως, πάψουμε, έστω για μια φορά, να είμαστε αποδέκτες της «πολιτικής βρωμιάς» και εγκλωβιστές (δεσμοφύλακες) της συνείδησής μας.

Ο ανεπίσημος λοιπόν προεκλογικός «αγώνας» που άρχισε, («αγώνας» για την επιβίωση του διπολισμού) δείχνει τα «άπλυτα» από κάθε άποψη δόντια του, τα οποία έχουν «σαπίσει» απ' το αδιάκοπο ξεκοκάλισμα όχι μόνο από την ανελέητη κλεψιά σε βάρος των Πολιτών, αλλά και από το ξεκοκάλισμα της μνήμης των. Και δεν είναι μόνο αγώνας βρωμιάς και επικίνδυνος, όπως έχει προκύψει από το 1974 και μετά, αλλά είναι και μεταδοτικός και έχει αποκτήσει οικογενειακή ρίζα, ό,τι δηλαδή πιο άσχημο μπορεί να σημαίνει για μια κοινωνία, για έναν λαό όταν σ' αυτή τη Χώρα μέσα από πονηρά συστήματα και βρωμιές στήθηκαν είδωλα και κατεστημένα.

Η αποδοχή της πλειονότητας των Πολιτών της κομματικής βρωμιάς όπως μεγαλοπρεπώς και με ποικίλες λαβυρινθικές διαστάσεις παρουσιάζεται στις μέρες μας και η οποία, βρωμιά, προέρχεται από συγγενολία, των οποίων τους παππούδες τους οι «σύγχρονοι» «ιστορικοί» έχουν καταγράψει σαν εθνάρχες, βέβαιο είναι πως οι περιβόητες «μεταρρυθμίσεις» και τα κάλπικα «θα» δεν μπορούν να προχωρήσουν παρά μόνο σε βάρος του λαού. Κι αυτό έγινε.

Λοιπόν τα κόμματα εξουσίας διεξάγουν ήδη τον προεκλογικό τους αγώνα ασφαλώς για δικό τους λογαριασμό. Κι αυτό είναι μια οδυνηρή πραγματικότητα η οποία συνοδεύεται από φραμασονία και πολιτικό (επιτρέψτε μας να λέμε κομματικό) αμοραλισμό.

Το κοινοβούλιο, απ' όσο είμαστε σε θέση να παρακολουθούμε, λειτουργεί σαν κουτσομπολιστικό καφενείο, όσο ο λόγος των βουλευτών ή δεν ακούγεται ή είναι λόγος του θεαθήναι. Παράλληλα ο βουλευτής των προαναφερόμενων σογιών επικρατεί, ιδιαίτερα στην περιφέρεια, όταν οι «βολές» που «εκτοξεύει» σκοπεύοντας τη σαπίλα είναι εντυπωσιακές αφού και το δικό του «όπλο» είναι βουτηγμένο «εργαλείο» στον θολωμένο ρου της διαφθοράς.

Εάν και εφόσον οι 300 λεβέντες βουλευτές σήκωναν φωνή και χτυπούσαν τη γροθιά τους στα μουχλιασμένα έδρανά τους και δεν αποτελούσαν τη βιτρίνα του κοινοβουλίου, τότε και οι «αφέντες» τους, οι αρχηγοί και υπουργοί τους δεν θα μπορούσαν να κάνουν ό,τι θέλουν, πολύ δε περισσότερο να καταληστεύουν τη νοημοσύνη των Πολιτών, να μεταβάλλουν τους Πολίτες σε οπαδούς και να μετατρέπουν το βουλευτικό αξίωμα σε φερέφωνο.

Ούτε λίγο ούτε πολύ στις επόμενες εκλογές οι Έλληνες θα καλεστούν και πάλι να επιλέξουν τον χειρότερο «κακό» των πολυδύναμων και πολυσυλλεκτικών κομμάτων εξουσίας, που για μας τους υποστηρικτές του Πλουραλισμού, είναι ακριβώς το ίδιο πράγμα με διαφορετικό χρώμα και ελαφρύ γεύση όπως παράδειγμα οι ίδιοι λένε: «εμείς οι σοσιαλιστές» και «εμείς της δημοκρατικής παράταξης» με το συμπάθιο, μπουρδες δηλαδή μεγάλων μεγεθών.

Δε θα μπορούσαμε να μην αναφερθούμε στην προβληματική και αξιοσημείωτη παρουσία του ΛΑ.Ο.Σ. την οποία η μεν ΝΔ «φοβάται» το δε Πασόκ «δουλεύει» για το αδυνάτισμά της έτσι ώστε το ενδιαφέρον της κουτάλας να δίνει τις διαστάσεις της πολιτικής υποκουλτούρας είτε αυτή βγαίνει μέσα από τα ευαγγέλια του Πασόκ είτε μέσα από τα ευαγγέλια της ΝΔ.

Γιατί τέτοια ανησυχία λοιπόν; Ποιοι και τι φοβούνται από το εξωκοινοβουλευτικό κόμμα του ΛΑ.Ο.Σ.; Ότι θα φέρει φασισμό; Δηλαδή φτάσαμε σε τέτοιο ώριμο δημοκρατικό επίπεδο ώστε να ανησυχούμε για την ύπαρξη της δημοκρατίας; Όλα αυτά και μύρια άλλα που δεν μπορούμε να περιγράψουμε σε μια κόλλα χαρτί δείχνουν την αποτυχία όχι μόνο της ΝΔ, αλλά όλων των κυβερνήσεων από το 1974 μέχρι σήμερα. (Να διευκρινίσουμε ότι δεν αναφερόμαστε σε πρόσωπα αλλά σε πολιτικές ποταπές και βρωμερές που προέρχονται

από Βρυξέλλες και ΗΠΑ και εκτελούνται πιστά από τις εξανδραποδισμένες κυβερνήσεις και που έχουν φέρει την Ελλάδα στο προσκήνιο ενός κομματικού θεάτρου του παραλόγου). Οι Πολίτες, μεταξύ και των κομμάτων εξουσίας, έχουν και γνώμη και εικόνα. Για την ανατροπή μιας μη μονοκομματικής κυβέρνησης το μόνο που έχουν να κάνουν είναι να απεγκλωβίσουν τις συνειδήσεις τους. Ίσως έτσι έχουμε την Πρώτη Πολιτική Μ ε τ α ρ ύ θ μ ι σ η στη Χώρα μας.

Ε.Ε. Ελλάδα, Τρίκαλα – Ιούνης 06 2007

pelasgos@fasoulas.de
<http://www.fasoulas.de>

«Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας.»
Άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος.

Vaios Fasoulas,

Ethniki odos kalampakas 134